

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/187/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118266946
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexandra Hanusová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:6118266946.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Alexandry Hanusovej a sudcov JUDr. Romana Bolebrucha a Mgr. Patricie Skotnickej v spore žalobcu: F. S., W..S., U.: XX XXX XXX, A. X, I., zastúpeného Bobák, Bollová a spol. s.r.o., IČO: 35 855 673, Dr. VI. Clementisa 10, Bratislava, proti žalovanému: A. A., B. XXX/X, S. O., F. Y. XXX,XX C. S. Z., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 25.9.2018, č.k. 4Csp/18/2018-67, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti o zaplatenie 86,13 eur s príslušenstvom p o t v r d z u j e .

Rozsudok súdu prvej inštancie v súvisiacom výroku o náhrade trov konania m e n í tak, že žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 13,83 %.

Žalovanému n e p r i z n á v a proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 104,91 eura s úrokom z omeškania 5 % ročne od 2.9.2018 do zaplatenia, vo zvyšku žalobu zamietol a žalobcovi priznal pomernú časť nároku na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa domáhal zaplatenia 191,04 eura s úrokom z omeškania 5 % ročne od 5.12.2016 do zaplatenia ako neuhradenej ceny za poskytnuté telekomunikačné služby 104,91 eura a zmluvnej pokuty 86,13 eura na základe zmluvy z 27.7.2015 a dodatku k nej č. W., v zmysle ktorej žalobca zapožičal žalovanému SIM kartu s telefónnym číslom a predal žalovanému telekomunikačné zariadenie za kúpnu cenu s dohodnutou zmluvnou pokutou

3. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že sporové strany uzavreli 27.7.2015 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. W. (ďalej len „zmluva“), v ktorej sa žalobca zaviazal aktivovať a sprístupniť žalovanému účastnícky program „D. XX C.“ s doplnkovými službami a žalovaný sa zaviazal uhrádzať cenu za poskytované služby. K zmluve sporové strany ten istý deň uzavreli aj písomný dodatok, predmetom ktorého bola dohoda strán o aktivácii účastníckeho programu a podmienky kúpy mobilného telefónu S. M. W. X I. so zľavou z kúpnej ceny 1 euro, jeho bežná maloobchodná cena je bola 160 eur. Žalovaný v uvedenom dodatku vzal na vedomie, že mobilný telefón mu je predaný za túto kúpnu cenu len z toho dôvodu, že sa zaviazal užívať služby po dohodnutú dobu 24 mesiacov odo dňa uzavretia dodatku, dodatok upravoval v čl. 2 v 12 bodoch rôzne povinnosti žalovaného. Za poskytnuté služby vystavil žalobca žalovanému faktúru č. XXXXXXXXXXXX za obdobie od 4.7.2016 do 3.8.2016 na sumu 52,62 eura, s uvedeným dňom splatnosti 22.7.2016, faktúru č. XXXXXXXXXXXX za obdobie od 4.8.2016 do 3.9.2016 na sumu 48,93 eura, s uvedeným dňom splatnosti 22.8.2016 a faktúru č. XXXXXXXXXXXX za obdobie od 4.9.2015 do 3.10.2015 na sumu 18,66 eura, s uvedeným dňom splatnosti 22.9.2019. Žalobca

následne pokusom o pokonávku zo dňa 25.10.2016 vyčíslil žalovanému výšku jeho dlhu na sumu 201,04 eura a vyzval ho na jeho úhradu do 4.12.2016. Doručenie ani jednej z faktúr, ani výzvu na splnenie dlhu žalovaného či už elektronicky alebo prostredníctvom poštovej prepravy žalobca v konaní nepreukázal.

4. Súd prvej inštancie mal vykonaným dokazovaním preukázané uzavretie zmluvy o poskytovaní verejných služieb žalobcom žalovanému a následne nespĺnenie povinností žalovaného zaplatiť za služby žalobcu, poskytnuté mu v období od 4.7.2016 do 3.10.2016, vyúčtované 3 faktúrami vo výške spolu 120,21 eura (52,62 eura + 48,93 eura + 18,66 eura). Žalobca si v konaní uplatnil za služby cenu len vo výške 104,91 eura, preto žalobe v rozsahu o zaplatenie poskytnutých verejných mobilných služieb, vyúčtovaných vyššie uvedenými 3 faktúrami, v rozsahu žalobného petitu v spojení so skutkovým tvrdením v žalobe na základe ustanovení § 1 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 43 ods. 1 písm. a), § 43 ods. 12 písm. a), b) a § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „zákon č. 315/2011 Z.z.“) vyhovel a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi požadovanú sumu 104,91 eura.

5. Za preukázané mal súd prvej inštancie aj to, že žalovaný sa dostal s plnením peňažného dlhu do omeškania a preto priznal žalobcovi v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka i príslušenstvo, a to úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 104,91 eura od 2.9.2018 (deň po doručení žaloby žalovanému) do zaplatenia, pretože žalobca nepreukázal doručenie uvedených troch faktúr žalovanému a strany sa nedohodli na splatnosti ceny za služby, výšku úrokov z omeškania určil podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

6. S poukazom na ustanovenia § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka súd prvej inštancie zamietol ako nedôvodnú tú časť žaloby, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia zmluvnej pokuty 86,13 eura. Dospel k záveru o neunesení bremena tvrdenia a dôkazného bremena o platnom dojednaní zmluvnej pokuty medzi zmluvnými stranami. Žalobca vo vopred ním naformulovanom dodatku k zmluve stanovil zmluvnú pokutu v nadväznosti na jednostranné tvrdenie o tom, že mu vznikne škoda v súvislosti s nedodržaním doby viazanosti účastníkom a nevyužívaním poskytovaných služieb počas dohodnutej doby viazanosti, ktorej formulácii nasvedčuje aj jej výška, rovnajúca sa rozdielu medzi trhovou cenou mobilného telefónu a poskytnutou zľavou z tejto ceny. Zľava z kúpnej ceny mobilného telefónu však podľa názoru súdu prvej inštancie nepredstavuje škodu, ktorá podniku vznikla v súvislosti s porušením zmluvných povinností účastníkom, a to ani v prípade nezaplatenia ceny za službu. Čl. 2, bod 2.5. dodatku zo dňa 27.7.2015 vyhodnotil súd prvej inštancie ako nekalú obchodnú praktiku žalobcu, spočívajúcu v uvedení žalovaného do omylu v tom, že ak mu nebude po dobu viazanosti riadne a včas platiť cenu za poskytované verejné služby, vznikne žalobcovi škoda, ktorú mu žalovaný má nahradiť vo forme zmluvnej pokuty. Tzv. porušenie povinnosti platiť cenu za služby „včas“, vzhľadom na nepreukázanie doručenia faktúr a neexistenciu dohody o splatnosti ceny, sa cena (v rozsahu v konaní uplatnenej sumy 104,91 eur) stala splatnou najskôr dňom 2.9.2018, kedy už dohodnutá doba viazanosti 24 mesiacov od 27.7.2015 uplynula. O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP tak, že žalobcovi priznáva pomernú časť nároku na náhradu trov konania.

7. Proti výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým žalobu žalobcu v časti zmluvnej pokuty s príslušenstvom zamietol, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP). Uviedol, že sporové strany uzavreli zmluvu o poskytovaní verejných služieb, pričom žalovaný si bol vedomý a výslovne súhlasil s tým, že v prípade porušenia svojich povinností bude žalobca mať nárok na zmluvnú pokutu. Výška zmluvnej pokuty sa postupne znižovala a dojednanie zmluvnej pokuty spôsobom a vo výške tak, ako bolo dojednané v zmluve podľa jeho názoru nemožno vyhodnotiť ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Ingerenciu konajúceho súdu z hľadiska ochrany spotrebiteľa považoval za neprimeranú, keď cieľom dojednania o zmluvnej pokute nebolo znevýhodniť spotrebiteľa, ale sankcionovať porušenie jeho zmluvných povinností.

8. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

9. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie, v napadnutej zamietajúcej časti, prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej

inštancie (§ 383 CSP) dospel k záveru, že odvolanie žalobcu dôvodné nie je. Odvolací súd rozsudok verejne vyhlásil dňa 19.12.2019 (§ 378 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP).

10. Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

11. Podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

12. Preskúmaním súdneho spisu na základe dôvodov uvedených v odvolaní sa odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti je vecne správny (§ 387 ods. 1 C.s.p.). Jeho skutkové zistenia majú oporu vo vykonanom dokazovaní a odvolací súd sa stotožňuje aj s následnými skutkovými a právnymi závermi, ktoré viedli súd prvej inštancie k zamietnutiu žaloby v tejto časti; argumentácii žalobcu uvedenej v odvolaní nemožno priznať úspech.

13. K žalobcom uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, odvolací súd konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie spor posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán sporu alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z procesných ustanovení týkajúcich sa dokazovania. V skúmanej veci dospel odvolací súd k záveru, že uvedený odvolací dôvod nebol vo vzťahu k výroku, ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti zaplataenia zmluvnej pokuty, naplnený. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie v tejto časti nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z obsahu listín nevyplývali, ani inak nevyšli v priebehu konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli listinnými dôkazmi preukázané alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení druhého dielu Civilného sporového poriadku.

14. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie odvolací súd udáva, že žalobca odvodzoval nárok na zaplataenie zmluvnej pokuty od obsahu spotrebiteľskej zmluvy, ktorú ako typovú žalobca uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah týchto zmlúv podstatným spôsobom neovplyvňuje. Zmluvu a jej dodatok, na základe ktorej vznikol zmluvný vzťah medzi stranami sporu, treba svojim charakterom považovať za občianskoprávnu zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. K zamietnutiu žaloby v časti uplatnenej zmluvnej pokuty, dohodnutej pre prípad, že žalovaný po dobu viazanosti (uvedenej v článku 2, bod 2.3 Dodatku) poruší svoju povinnosť včas a riadne uhradiť cenu za služby alebo povinnosť uhradiť včas a riadne iný svoj peňažný záväzok voči podniku alebo povinnosť uhradiť včas a riadne podniku inú platbu, ktorú je povinný platiť podniku (a to aj v prípade, ak sa nejedná o peňažný záväzok voči podniku, avšak účastník je povinný ho uhradiť podniku alebo prostredníctvom podniku) alebo ak účastník počas doby viazanosti (uvedenej v článku 2, bod 2.3 Dodatku) poruší svoju povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu s podnikom podľa zmluvy v znení Dodatku a po celú dobu viazanosti užívať bez prerušenia služby prostredníctvom SIM karty alebo účastník poruší svoju povinnosť nedoručiť podniku výpoveď, odstúpenie od zmluvy alebo iný úkon, ktorého účelom je ukončenie platnosti zmluvy a/alebo Dodatku pred uplynutím doby viazanosti (za porušenie tejto povinnosti sa nepovažuje odstúpenie od zmluvy z dôvodov stanovených zákonom č. 351/2011 Z.z. alebo z dôvodov pre odstúpenie od zmluvy stanovených iným platným právnym predpisom), viedol súd prvej inštancie jeho záver, že žalobca nepreukázal porušenie povinnosti sankcionovanej zmluvnou pokutou, pretože nebolo preukázané doručenie predmetných faktúr, ktoré je predpokladom splatnosti vyfaktúrovanej ceny poskytnutých služieb v zmysle ustanovenia § 43 ods. 12

písm. a) a pís. b) zákona č. 351/2011 Z.z., ešte pred uplynutím doby viazanosti a teda, že nedošlo k porušeniu povinnosti sankcionovanej zmluvnou pokutou.

15. Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie dohody o zmluvnej pokute ako neprijateľnej zmluvnej podmienke, odvolací súd uvádza, že takýto záver nebol dôvodom pre zamietnutie žaloby v časti zmluvnej pokuty. Pre úplnosť však dodáva, že z dohody o výške zmluvnej pokuty, určenej tak, že ide o rozdiel medzi počtom mesiacov, na ktorý bola podľa ustanovení dodatku stanovená doba viazanosti a počtom celých mesiacov, ktorý uplynul od uzavretia dodatku do okamihu porušenia zmluvnej povinnosti, s ktorým je spojený vznik práva na túto zmluvnú pokutu, vynásobený číslom, ktoré má v čitateli výšku zmluvnej pokuty, ako je táto uvedená v predchádzajúcej vete, a v menovateli číslo rovnajúce sa počtu celých mesiacov, na ktorý bola podľa ustanovení dodatku stanovená doba viazanosti a že výsledná suma zmluvnej pokuty získaná podľa pravidiel uvedených v predchádzajúcich dvoch vetách sa zaokrúhľuje na celé eurocenty nadol a že sa počas doby viazanosti postupne znižuje, a predstavuje rozdiel medzi bežnou maloobchodnou (spotrebiteľskou) cenou MT bez zľavy z jeho spotrebiteľskej ceny s DPH a kúpnu cenou, t.j. kúpnu cenou s DPH, za ktorú podnik predal MT účastníkovi a že v prípade, ak zmluvná pokuta dohodnutá v predchádzajúcich ustanoveniach tohto bodu vo svojej výške platnej pre prvý mesiac doby viazanosti (ktorá je uvedená na začiatku textu v kolónke tvoriacej súčasť tohto bodu), je nižšia, ako šesťnásobok sumy, uvedenej v článku 2, bod 2. 2 písm. b) dodatku, podniku vznikne, v prípade, že účastník poruší svoju zmluvnú povinnosť podľa písmena a) alebo b) tohto bodu, voči účastníkovi právo na uhradenie zmluvnej pokuty vo výške rovnajúcej sa šesťnásobku sumy uvedenej v článku 2, bod 2.2 písm. b) dodatku a účastník je túto zmluvnú pokutu podniku povinný zaplatiť, pričom v takom prípade sa neaplikuje suma zmluvnej pokuty stanovená v kolónke tvoriacej súčasť tohto bodu, nie je jednoznačne zrejмый presný spôsob jej výpočtu žalobcom pri tzv. pomernom znižovaní zmluvnej pokuty.

16. Bežný spotrebiteľ pri uzatváraní dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb nemá v danom okamihu možnosť pochopiť text dojednania o zmluvnej pokute a už vôbec si nemôže vytvoriť obraz o tom, v akej výške môže byť sankcionovaný zmluvnou pokutou v prípade porušenia povinnosti zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb. Takto formulované dojednanie o zmluvnej pokute je pre bežného spotrebiteľa neprehľadné a pochopenie zistenia spôsobu výpočtu a jej konkrétnej výšky v čase uzavretia zmluvy, resp. dodatku k nej, bežným spotrebiteľom prakticky nemožné. Odvolací súd je preto toho názoru, že spôsob určenia výšky zmluvnej pokuty v danom článku dodatku nebol vyjadrený jednoznačne tak, aby ho mohol žalovaný ako bežný spotrebiteľ v čase jeho uzatvárania pochopiť a súčasne zistiť jej konkrétnu výšku, pre prípad toho ktorého porušenia zmluvnej povinnosti. Zároveň, je potrebné uviesť, že ani samotné porušenie zmluvnej povinnosti, ku ktorej sa dohoda o zmluvnej pokute vzťahovala, nebolo vymedzené úplne jednoznačne, keď túto zmluvnú pokutu bol žalobca oprávnený uložiť aj za porušenie povinnosti uhradiť včas a riadne „iný“ peňažný záväzok účastníka voči podniku alebo povinnosť uhradiť včas a riadne podniku „inú“ platbu, ktorú bol účastník povinný platiť podniku (a to aj v prípade, ak sa nejednalo o peňažný záväzok voči podniku, avšak účastník bol povinný ho uhradiť podniku alebo prostredníctvom podniku). V čase uzavretia dodatku žalovanému nemohlo byť zrejmé, o koľko presne sa zníži nárok žalobcu na zmluvnú pokutu v prípade porušenia tej ktorej povinnosti, resp. aká je konkrétna výška zmluvnej pokuty pri porušení konkrétnej zmluvnej povinnosti žalovaným. Ustanovenie dodatku pritom nemožno považovať za individuálne dojednané, nakoľko bolo súčasťou vopred pripraveného textu dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb, vyhotoveného samotným žalobcom; išlo teda o typ tzv. formulárovej zmluvy, bez možnosti zasahovania do jej obsahu druhou zmluvnou stranou. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú zmluvnú podmienku, t.j. také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, čo podľa odvolacieho súdu dohoda o zmluvnej pokute v dodatku spôsobovala.

17. So zreteľom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že žalobca v podanom odvolaní neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ktorými by preukázal nesprávnosť napadnutého zamietajúceho výroku rozsudku súdu prvej inštancie. Vzhľadom na to, že odvolací súd nepovažoval žalobcom uvádzané tvrdenia za také, ktoré by svojou relevanciou boli spôsobilé prívodiť zmenu napadnutého rozhodnutia, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým zamietol žalobu v časti zmluvnej pokuty s príslušenstvom ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

18. Pokiaľ ide o súvisiaci výrok rozsudku súdu prvej inštancie týkajúci sa náhrady trov konania, súd prvej inštancie ním žalobcovi priznal nárok na pomernú časť náhrady trov konania, čo konštatoval v odôvodnení rozhodnutia (úspech žalobcu v časti zaplatenia sumy 104,91 eura, neúspech v časti zaplatenia sumy 86,13 eura).

19. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

20. Vzhľadom na úspech žalobcu v časti žaloby o zaplatenie sumy 104,91 eura a jeho neúspech v časti žaloby o zaplatenie sumy 86,13 eura je zrejmé, že žalobca bol vo veci úspešný len čiastočne, a preto mu vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu pomeru jeho úspechu a neúspechu vo veci (úspech žalobcu v rozsahu 54,91 % a jeho neúspech v rozsahu 41,08 %). Keďže súd prvej inštancie nevyjadril vo výroku napadnutého rozsudku celkovú úspešnosť žalobcu v spore (v rozsahu 13,83 %), a táto okolnosť nebola dostatočne zrejmá ani z odôvodnenia rozhodnutia, neboli splnené podmienky pre potvrdenie a ani pre zrušenie tohto výroku napadnutého rozsudku, a preto odvolací súd výrok o náhrade trov konania zmenil tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 13,83 %.

21. Odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanému, ktorý mal v odvolacom konaní úspech, nepriznal proti žalovanému, ktorý úspech nemal, nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pretože mu žiadne nevznikli.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).